

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2016. gada 19. jūlijā *

Apelācija — Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) — Lēmums 2009/906/KĀDP — Eiropas Savienības policijas misija (EUPM) Bosnijā un Hercegovinā — Norikots valsts personāla loceklis — Iecelšana citā amatā šīs misijas reģionālajā birojā — LES 24. panta 1. punkta otrās daļas pēdējais teikums — LESD 275. panta pirmā daļa — Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus — Savienības tiesu kompetence — LESD 263. un 268. pants un 340. panta otrā daļa

Lieta C-455/14 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas iesniegta 2014. gada 29. septembrī,

H, ar dzīvesvietu Katānijā [*Catane*] (Itālija), ko pārstāv *M. Velardo, avvocato*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējās lietas dalībnieces:

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *A. Vitro* un *F. Naert*, pārstāvji,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *F. Erlbacher*, *G. Gattinara* un *J.-P. Keppenne*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Eiropas Savienības policijas misija (EUPM) Bosnijā un Hercegovinā, Sarajeva (Bosnija un Hercegovina),

atbildētājas pirmajā instancē.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *K. Lenaerts* [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji *M. Ilešičs* [*M. Ilešič*], *L. Bejs Larsens* [*L. Bay Larsen*], *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*] un *K. Likurgs* [*C. Lycourgos*], tiesneši *A. Ross* [*A. Rosas*], *E. Juhāss* [*E. Juhász*], *E. Borgs Bartets* [*A. Borg Barthet*], *J. Malenovskis* [*J. Malenovský*], *E. Levits*, *Ž. K. Bonišo* [*J.-C. Bonichot*], *M. Bergere* [*M. Berger*], *K. Jirimēe* [*K. Jürimäe*], *M. Vilars* [*M. Vilaras*] un *J. Regans* [*E. Regan*] (referents),

ģenerālvokāts *N. Vāls* [*N. Wahl*],

sekretārs *V. Turē* [*V. Tourrès*], administrators,

nemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 18. janvāra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 7. aprīļa tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *H* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 10. jūlija rīkojumu *H/Padome u.c.* (T-271/10, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais rīkojums”, EU:T:2014:702), ar ko tā kā nepieņemamu noraidīja viņas prasību, pirmkārt, atcelt 2010. gada 7. aprīļa lēmumu, kuru ir parakstījis Eiropas Savienības policijas misijas (*EUPM*) personāla vadītājs un ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja tika iecelta citā amatā kā “Criminal Justice Adviser – Prosecutor” Banjalukas (Bosnija un Hercegovina) reģionālajā birojā, un vajadzības gadījumā 2010. gada 30. aprīļa lēmumu, ko ir parakstījis šīs misijas vadītājs, kurš ir paredzēts Padomes 2009. gada 8. decembra Lēmuma 2009/906/KĀDP par Eiropas Savienības policijas misiju (*EUPM*) [Bosnijā un Hercegovinā] (OV 2009, L 322, 22. lpp.) 6. pantā, ar ko apstiprina 2010. gada 7. aprīļa lēmumu, kā arī, otrkārt, piespriest Padomei, Eiropas Komisijai un *EUPM* samaksāt zaudējumu atlīdzību.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Saskaņā ar Padomes 2002. gada 11. marta Vienotās rīcības 2002/210/KĀDP par Eiropas Savienības Policijas misiju (OV 2002, L 70, 1. lpp.) 1. panta 1. punktu *EUPM* tika izveidota, lai nodrošinātu turpinājumu Apvienoto Nāciju Organizācijas Starptautiskās policijas darba grupas darbībai Bosnijā un Hercegovinā.
- 3 Pamatojoties uz LES 28. pantu un 43. panta 2. punktu, *EUPM* vairākas reizes tika pagarināta, pēdējoreiz ar Lēmumu 2009/906 līdz 2011. gada 31. decembrim.
- 4 Šī lēmuma 2. panta “Pamatuzdevums” pirmajā daļā ir paredzēts:

“Kā daļa no plašākas tiesiskuma pieejas [Bosnijā un Hercegovinā] un visā reģionā, *EUPM*, saglabājot rudimentāras spējas policijas reformu un kontroles jomā, galvenokārt atbalsta attiecīgas [Bosnijas un Hercegovinas] tiesībaizsardzības aģentūras, tām apkarojot organizēto noziedzību un korupciju, īpašu uzmanību pievēršot valsts mēroga tiesībaizsardzības aģentūrām, policijas un prokuratūras sadarbības stiprināšanai, kā arī reģiona un starptautiskai sadarbībai.”

- 5 Minētā lēmuma 4. panta “Misijas struktūra” 1. punktā ir noteikts:

“*EUPM* struktūra ir šāda:

- a) galvenais štābs atrodas Sarajevā, un tajā ir misijas vadītājs un saskaņā ar operācijas plānu (*OPLAN*) paredzētais personāls;
- b) četri reģionāli biroji atrodas Sarajevā, Banjalukā, Mostarā un Tuzlā;

[..].”

- 6 Šī paša lēmuma 5. panta “Civildrošības komandieris” 2.–4. punktā ir paredzēts:

“2. Civildrošības komandieris stratēģiskā līmenī vada un kontrolē *EUPM* Politikas un drošības komitejas (PDK) politiskā kontrolē un saskaņā ar tās stratēģiskām norādēm, un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (AP) vadībā.

3. Civilais operācijas komandieris nodrošina Padomes un PDK lēmumu pienācīgu un efektīvu īstenošanu, vajadzības gadījumā arī dod stratēģiskas norādes misijas vadītājam, un dod viņam padomus un tehnisku atbalstu.

4. Norīkotais personāls turpina darboties pilnīgā norīkotājas valsts vai attiecīgas ES iestādes pakļautībā. Valstu iestādes civilajam operācijas komandierim uztic operatīvu personāla, grupu un vienību kontroli (*OPCON*).”

7 Lēmuma 2009/906 6. panta “Misijas vadītājs” 1.–5. punktā ir noteikts:

“1. Misijas vadītājs ir atbildīgs par *EUPM* vadību un kontroli operācijas vietā, un to īsteno.

2. Misijas vadītājs pēc civilā operācijas komandiera norādījumiem īsteno nosūtītāju dalībvalstu personāla, grupu un vienību vadību un kontroli, kā arī atbild par administratīviem un apgādes jautājumiem, arī par *EUPM* rīcībā nodotiem aktīviem, līdzekļiem un informāciju.

3. Misijas vadītājs izdod norādes visam *EUPM* personālam, lai uz vietas efektīvi īstenotu *EUPM*, uzņemoties koordinācijas un ikdienas jautājumu risināšanu saskaņā ar stratēģiskiem civilā operācijas komandiera norādījumiem.

4. Misijas vadītājs ir atbildīgs par *EUPM* budžeta īstenošanu. Par to misijas vadītājs slēdz līgumu ar Komisiju.

5. Misijas vadītājs ir atbildīgs par personāla disciplināro kontroli. Norīkotā personāla disciplināro uzraudzību īsteno attiecīga valsts vai ES iestāde.”

8 Šī lēmuma 7. pantā “*EUPM* personāls” ir noteikts:

“[..]

2. *EUPM* personālu galvenokārt norīko dalībvalstis vai ES iestādes. Katra dalībvalsts vai ES iestāde sedz ar tās norīkotajiem darbiniekiem saistītās izmaksas, arī ceļa izdevumus uz dislokācijas vietu un no tās, algas, medicīnas aprūpes izdevumus un pabalstus, kas nav attiecīgas dienasnaudas, kā arī piemaksas par grūtībām un apdraudējumiem.

3. Vajadzības gadījumā *EUPM* var pieņemt darbā arī starptautisku civilu personālu un vietēju personālu, ja dalībvalstu norīkotais personāls nenodrošina vajadzīgās funkcijas. [..]

4. Personāls ievēro misijai īpaši izstrādātus, obligātus operatīvus drošības standartus un misijas drošības plānu, kas atbilst ES drošības politikai konkrētajā vietā. Ciktāl tas attiecas uz tādas klasificētas ES informācijas aizsardzību, kuru personālam uztic pienākumu izpildes gaitā, viss personāls respektē aizsardzības principus un obligātos standartus, kas paredzēti Padomes 2001. gada 19. marta Lēmumā 2001/264/EK, ar ko pieņem Padomes drošības reglamentu [OV 2001, L 101, 1. lpp.] [..].”

9 Minētā lēmuma 8. pantā “Misijas un *EUPM* personāla statuss” ir ietverts 2. punkts, kas ir formulēts šādi:

“Dalībvalsts vai ES iestāde, kas ir norīkojusi kādu personāla locekli, ir atbildīga par sūdzību izskatīšanu saistībā ar norīkojumu, ja sūdzību iesniedz personāla loceklis vai ir saņemta sūdzība par viņu. Attiecīgā valsts vai ES iestāde ir atbildīga par lietas ierosināšanu pret norīkoto personu.”

10 Saskaņā ar šī paša lēmuma 9. pantu “Komandķēde”:

“1. *EUPM* kā krīzes pārvarēšanas operācijas struktūrai ir vienota komandķēde.

2. Padomes vārdā PDK politiski kontrolē un stratēģiski vada *EUPM*.

3. Civilais operācijas komandieris PDK politiskā kontrolē un saskaņā ar tās stratēģiskām norādēm, un AP vadībā, ir stratēģisks *EUPM* komandieris, un tādā statusā dod norādes misijas vadītājam, kā arī viņu konsultē un tehniski atbalsta.

[..]

5. Misijas vadītājs operācijas vietā vada un kontrolē *EUPM*, un darbojas civilā operācijas komandiera tiešā pakļautībā.”

11 Lēmuma 2009/906 10. panta “Politiska kontrole un stratēģiska vadība” 1. punktā ir noteikts:

“Padomes vārdā PDK politiski kontrolē un stratēģiski vada *EUPM*. Ar šo Padome pilnvaro PDK pieņemt attiecīgus lēmumus saskaņā ar [LES] 38. panta trešo daļu. Pilnvarojums paredz tiesības pēc AP priekšlikuma iecelt amatā misijas vadītāju un izdarīt [operāciju koncepcijas] un [operācijas plāna] grozījumus. Padome patur tiesības pieņemt lēmumus par *EUPM* mērķiem un darbības izbeigšanu.”

12 Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu, kas izveidoti ar Padomes 1968. gada 29. februāra Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68, ar ko nosaka Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību un ar ko izveido īpašus pagaidu pasākumus, ko piemēro Komisijas darbiniekiem (OV 1968, L 56, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1080/2010 (OV 2010, L 311, 1. lpp., un labojums – OV 2012, L 144, 48. lpp.) (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”), 91. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir jebkurš strīds starp Savienību un jebkuru personu, uz kuru attiecas šie Civildienesta noteikumi, attiecībā uz tādu tiesību aktu likumību, kas nelabvēlīgi ietekmē šādu personu [..].”

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētie lēmumi

13 *H* ir Itālijas tiesnese, kas ar Itālijas tieslietu ministra 2008. gada 16. oktobra dekrētu tika norīkota darbā *EUPM* Sarajevā (Bosnija un Hercegovina), lai no 2008. gada 14. novembra pildītu pienākumus “Criminal Justice Unit Adviser” amatā.

14 Ar minētā ministra 2009. gada 7. aprīļa dekrētu apelācijas sūdzības iesniedzējas norīkojums tika pagarināts līdz 2009. gada 31. decembrim, lai viņa varētu pildīt pienākumus “Chief Legal Officer” amatā. Ar šī paša ministra 2009. gada 9. decembra dekrētu apelācijas sūdzības iesniedzējas norīkojums no jauna tika pagarināts līdz 2010. gada 31. decembrim, lai viņa turpinātu pildīt šos pašus pienākumus.

15 Ar 2010. gada 7. aprīļa lēmumu, ko ir parakstījis *EUPM* personāla vadītājs, apelācijas sūdzības iesniedzēja operatīvu iemeslu dēļ no 2010. gada 19. aprīļa tika pārcelta uz reģionālo biroju Banjalukā “Criminal Justice Adviser – Prosecutor” amatā.

16 Saņemot 2010. gada 7. aprīļa lēmumu, apelācijas sūdzības iesniedzēja vērsās Itālijas iestādēs un iesniedza sūdzību.

17 Ar 2010. gada 15. aprīļa elektroniskā pasta vēstuli Itālijas Republikas pastāvīgās pārstāvniecības Eiropas Savienībā ierēdnis informēja apelācijas sūdzības iesniedzēju, ka 2010. gada 7. aprīļa lēmuma darbība ir apturēta.

18 Ar 2010. gada 30. aprīļa lēmumu, ko ir parakstījis Lēmuma 2009/906 6. pantā paredzētais misijas vadītājs, viņš atbildēja uz apelācijas sūdzības iesniedzējas sūdzību, apstiprinot 2010. gada 7. aprīļa lēmumu (turpmāk tekstā kopā – “apstrīdētie lēmumi”). Šajā ziņā misijas vadītājs precizēja, ka tieši viņš

pieņēma šo 2010. gada 7. aprīļa lēmumu un ka apelācijas sūdzības iesniedzējas iecelšanas citā amatā operatīvais iemesls atbilda vajadzībai nodrošināt padomdevēja pakalpojumus krimināllietās Banjalukas birojā.

- 19 2010. gada 4. jūnijā apelācijas sūdzības iesniedzēja pret *EUPM* cēla prasību *Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) par 2010. gada 7. aprīļa lēmuma atcelšanu un iespējami nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu. Tiesas sēdē Tiesā apelācijas sūdzības iesniedzēja norādīja, ka šī tiesvedība joprojām norisinās. Apelācijas sūdzības iesniedzēja minētajai Itālijas tiesai ir iesniegusi arī lūgumu apturēt šī lēmuma izpildi.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais rīkojums

- 20 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2010. gada 16. jūnijā, apelācijas sūdzības iesniedzēja tajā iesniedza prasību atcelt apstrīdētos lēmumus un piespriest atlīdzināt zaudējumus.
- 21 Padome un Komisija, katra iesniedzot atsevišķu dokumentu, cēla iebildi par nepieņemamību saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantu, redakcijā, kas bija piemērojama tobrīd, būtībā norādot, ka apstrīdētie lēmumi ir akti, kuri ir saistīti ar operatīvu darbību, kas ir veikta un īstenota kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) ietvaros, tādēļ Vispārējās tiesas kompetencē nav izskatīt tajā celto prasību, ņemot vērā LES 24. panta 1. punkta otrās daļas pēdējo teikumu un LESD 275. panta pirmo daļu.
- 22 Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza visas celtās iebildes noraidīt, jo apstrīdētie lēmumi nav politiski vai stratēģiski ar KĀDP saistīti akti un Vispārējās tiesas kompetences neesamība viņai liedzot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo valsts tiesa nevar ne minētos lēmumus atcelt, ne likt Savienības iestādēm atlīdzināt ar tiem nodarītos zaudējumus.
- 23 Ar pārsūdzēto rīkojumu Vispārējā tiesa, uzskatot, ka tās kompetencē nav izskatīt prasību, to noraidīja kā nepieņemamu.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 24 Ar savu apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu, ciktāl Vispārējā tiesa tās prasību noraidīja kā nepieņemamu;
 - nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā un
 - piespriest atbildētājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 25 Padome lūdza Tiesu:
- apelācijas sūdzību noraidīt;
 - aizstāt pamatojumu saistībā ar pilnvaru deleģēšanu un
 - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 26 Komisija lūdza Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;

- prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- pakārtoti prasību noraidīt kā nepieņemamu, ciktāl tā ir celta pret Komisiju, un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējai tiesai un
- piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 27 Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Vispārējās tiesas Reglamenta, redakcijā, kas bija piemērojama pārsūdzētā rīkojuma pieņemšanas dienā, 114. panta un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, paziņojot, ka tās kompetencē nav izskatīt prasību.

Lietas dalībnieku argumenti

- 28 Ar savu otro pamatu, kas ir jāizskata vispirms, apelācijas sūdzības iesniedzēja tā pirmajā daļā Vispārējai tiesai pārmet, ka tā uzskatīja, ka apstrīdētie lēmumi nav tās kompetencē saskaņā ar LES 24. panta 1. punkta otrās daļas pēdējo teikumu, kā arī LESD 275. panta pirmo daļu, un tā otrajā daļā – ka tā šos lēmumus ir attiecinājusi uz valsts iestādēm.
- 29 Runājot par šī pamata pirmo daļu, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka apstrīdētie lēmumi ir vienkārši administratīvi akti par cilvēkresursu iecelšanu amatā, kas tādējādi ir saistīti ar *EUMP* Bosnijā un Hercegovinā operāciju ikdienas pārvaldību. Tikai Eiropas Padomes un Padomes akti, kas ir paredzēti LES 25. pantā un kas ir pieņemti saskaņā ar LESD 31. pantā paredzēto procedūru, ir ar KĀDP saistīti akti.
- 30 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Savienības tiesas kompetence pārbaudīt apstrīdēto lēmumu likumību izriet no LESD 215. panta un 275. panta otrās daļas noteikumiem, kā arī no šajās tiesību normās izvirzītajiem mērķiem, kas Tiesai piešķir kompetenci pārbaudīt tādu lēmumu likumību, kuri paredz ierobežojošus pasākumus pret fiziskām vai juridiskām personām. Tā kā apstrīdētie lēmumi šajā gadījumā viņai ir radījuši tiesiskas sekas, tos varot pārbaudīt tiesā saskaņā ar Vispārējās tiesas 2008. gada 8. oktobra spriedumu *Sogelma/ERA* (T-411/06, EU:T:2008:419).
- 31 Komisija, atsaucoties uz 2007. gada 27. februāra spriedumu *Segi u.c./Padome* (C-355/04 P, EU:C:2007:116, 51.–54. punkts) un 2014. gada 24. jūnija spriedumu *Parlaments/Padome* (C-658/11, EU:C:2014:2025, 70. punkts), apgalvo, ka LES 24. panta 1. punkta otrās daļas pēdējais teikums un LESD 275. panta pirmā daļa nenozīmē, ka ikviens saistībā ar KĀDP pieņemts akts automātiski ir izslēgts no Savienības tiesas kompetences. Tā kā Tiesas kompetences ierobežojums KĀDP jomā ir atkāpe no LES 19. pantā paredzētā noteikuma par vispārējo kompetenci, tas esot jāinterpretē šauri. Vispārējās tiesas interpretācija, saskaņā ar kuru tai nav kompetences tikai tāpēc vien, ka apstrīdētos lēmumus ir pieņēmusi struktūra, kas ir izveidota ar aktu, kurš ir pieņemts saskaņā ar LES V sadaļas 2. nodaļu, esot pretrunā minēto Līgumu noteikumu tekstam, vispārējai struktūrai un mērķiem.
- 32 Komisija uzskata, ka Savienības iestādes var būt spiestas pieņemt tādas tiesību aktus vai būt tādas darbības vai bezdarbības avots, kas, kaut gan iekļaujas KĀDP kontekstā, kā valdības tiesību akti neattiecas uz KĀDP īstenošanu. Līgumu autori esot vēlējušies no Tiesas kompetences jomas izslēgt tikai šos tiesību aktus. Tādējādi tāda sistēma, kāda ir ieviesta ar Līgumiem, nošķirot valdības aktus un īstenošanas aktus, kas ir pieņemti, pamatojoties uz pirmajiem aktiem. Pat ja pēdējie minētie akti ir pieņemti, pamatojoties uz LES V sadaļas 2. nodaļu, Tiesas kompetence saistībā ar tiem izrietot no LESD 263. pantā paredzētajiem vispārējiem noteikumiem un tai nav jābūt skaidri noteiktai.

- 33 Turklāt Komisija norāda, ka Līgumu, kam ir raksturīga prasība ievērot pamattiesības, teleoloģiska interpretācija prasa, lai LES 24. panta 1. punkta otrās daļas pēdējā teikumā izmantotā frāze “daž[i] lēmum[i] [..], kā paredzēts LESD 275. panta otrajā daļā” tiktu interpretēta tādējādi, ka tie ir ikviens akts, kuru Savienības iestāde ir pieņēmusi attiecībā uz kādu personu un kurš viņai rada tiesiskas sekas, kas var apdraudēt viņas pamattiesības.
- 34 Tādējādi Komisija piedāvā divas alternatīvas LES 24. panta 1. punkta otrās daļas pēdējā teikuma un LESD 275. panta pirmās daļas interpretācijas, kas daļēji rada atšķirīgus rezultātus no Savienības tiesas kompetences viedokļa – atbilstoši pirmajai ir jāpārbauda attiecīgā akta, darbības vai bezdarbības saturs un otrā ir balstīta uz Savienības tiesā izvirzītajiem pamatiem. Saskaņā ar pirmo interpretāciju Tiesai būtu jāsecina, ka Savienības tiesas kompetencē nav izskatīt šo lietu, ciktāl apstrīdētie lēmumi ir operatīvi akti, kas ir saistīti ar KĀDP un kas nerada tiesiskas sekas attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju tādā veidā, kurš varētu būt nesaderīgs ar viņas pamattiesībām. Runājot par otrās interpretācijas piemērošanu, atbilstoši tai būtu jāpārbauda pamati, kas ir izvirzīti prasības pieteikumā pirmajā instancē. Ja Tiesa izvēlētos minēto interpretāciju, tai būtu daļēji jānoraida prasība kā nepieņemama kompetences neesamības dēļ un pārējā daļā jānodod lieta atpakaļ Vispārējai tiesai vai jālemj par prasības pieņemamību un par prasību pēc būtības.
- 35 Padome lūdz noraidīt otrā pamata pirmo daļu. Vispirms tā uzskata, ka KĀDP aktu izslēgšana no Savienības tiesas kompetences saskaņā ar LESD 275. panta pirmo daļu attiecas uz visiem Līguma noteikumiem par KĀDP, kā arī uz visiem aktiem, kas ir “pieņemti uz to pamata”. Šī izslēgšana attiecoties arī uz “KĀDP misijas” darbībām. LES 24. panta 1. punkts un LESD 275. panta pirmā daļa attiecoties ne tikai uz Eiropas Padomes un Padomes lomu, bet arī uz AP un dalībvalstu lomu KĀDP īstenošanā.
- 36 Vēl Padome apgalvo, ka jēdzienam “ierobežojoši pasākumi” LESD 275. panta otrās daļas nozīmē nevar piešķirt plašu piemērošanas jomu. Šis jēdziens attiecoties tikai uz Savienības sodu politiku. Turklāt šajā tiesību normā izmantotajiem noteikumiem esot šaurāka izpratne nekā aktiem, ar kuriem ir “paredzēts radīt tiesiskas sekas” un kuri ir paredzēti LESD 263. pantā. Šajā ziņā nevar izveidot nekādu analogiju ar Vispārējās tiesas 2008. gada 8. oktobra spriedumu *Sogelma/ERA* (T-411/06, EU:T:2008:419, 33.–57. punkts), ņemot vērā, ka, pirmkārt, lieta, kurā ir ticis taisīts šis spriedums, bija saistīta ar prasību pret “Kopienu” iestādi agrākā pirmā pilāra ietvaros, nevis ar lēmumu, kas attiecas uz KĀDP, un ka, otrkārt, pretēji minētajā lietā aplūkotajai iestādei, *EUMP* nav juridiskas personas statusa.
- 37 Visbeidzot, runājot par apstrīdēto lēmumu raksturu, Padome uzskata, ka tie iekļaujas drošības un aizsardzības politikas operatīvajos lēmumos un tādējādi neietilpst Savienības tiesu kompetencē. Faktiski tāda prokurora pārcelšanu amatā krīzes pārvarēšanas misijas ietvaros, kas darbojas delikātos apstākļos, nevar uzskatīt par pilnībā administratīvu lēmumu. Šajā ziņā tas, ka šādu lēmumu varētu kvalificēt kā aktu saistībā ar “ikdienas jautājumu risināšanu”, nevar nozīmēt, ka tas ir pilnībā administratīvs, jo lielākā daļa lēmumu saistībā ar ikdienas jautājumu risināšanu ir operatīvi lēmumi, piemēram, it īpaši lēmumi, kuru mērķis ir noteikt operācijas vietu un izpildes kārtību.
- 38 Pakārtoti Padome norāda, ka, ciktāl apstrīdētajos lēmumos ir ietverti administratīva rakstura elementi, tos nevar nošķirt no operatīvajiem elementiem. Nekas neļauj šauri interpretēt frāzi “sūdzība saistībā ar norikojumu”, kas ir ietverta Lēmuma 2009/906 8. pantā, nošķirot lēmumu par norikojumu un tā īstenošanu ar līgumu. Tieši pretēji no šī lēmuma 6. panta 5. punkta, kurā ir paredzēts, ka norīkotā personāla disciplināro uzraudzību īsteno izcelsmes administratīvā iestāde, izrietot, ka lēmumi par norikojuma piemērošanas nosacījumiem ietilpst dalībvalstu kompetencē.

Tiesas vērtējums

- 39 Jāatgādina, ka, piemērojot LES 24. panta 1. punkta otrās daļas pēdējo teikumu un LESD 275. panta pirmo daļu, Tiesai principā nav kompetences attiecībā uz noteikumiem par KĀDP, kā arī tiesību aktiem, kas ir pieņemti, pamatojoties uz tiem (spriedumi, 2014. gada 24. jūnijs, Parlaments/Padome, C-658/11, EU:C:2014:2025, 69. punkts, un 2015. gada 12. novembris, *Elitaliana/Eulex Kosovo*, C-439/13 P, EU:C:2015:753, 41. punkts).
- 40 Tomēr ar minētiem noteikumiem tiek ieviesta atkāpe no noteikuma par vispārējo kompetenci, kas ar LES 19. pantu ir piešķirta Tiesai, lai nodrošinātu tiesību ievērošanu Līgumu interpretācijā un piemērošanā, un tādējādi tie ir jāinterpretē šauri (spriedumi, 2014. gada 24. jūnijs, Parlaments/Padome, C-658/11, EU:C:2014:2025, 70. punkts, un 2015. gada 12. novembris, *Elitaliana/Eulex Kosovo*, C-439/13 P, EU:C:2015:753, 42. punkts).
- 41 Šajā ziņā ir jāuzsver, kā tas izriet gan no LES 2. panta, kas ir ietverts LES vispārējos noteikumos, gan no LES 21. panta, kurš attiecas uz Savienības ārējo rīcību un uz kuru ir atsauce LES 23. pantā, kas attiecas uz KĀDP, ka Savienība ir balstīta uz vienlīdzības un tiesiskuma vērtībām (šajā ziņā it īpaši skat. spriedumu, 2007. gada 27. februāris, *Segi u.c./Padome*, C-355/04 P, EU:C:2007:116, 51. punkts, kā arī atzinumu 2/13, 2014. gada 18. decembris, EU:C:2014:2454, 168. un 169. punkts). Pat tas, ka pastāv efektīva pārbaude tiesā, kuras mērķis ir nodrošināt Savienības tiesību normu ievērošanu, ir raksturīgs šāda tiesiskuma pastāvēšanai (skat. spriedumu, 2015. gada 6. oktobris, *Schrems*, C-362/14, EU:C:2015:650, 95. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 42 Šajā gadījumā, protams, ir jākonstatē, ka apstrīdētie lēmumi iekļaujas KĀDP kontekstā. Šie lēmumi, ko ir pieņēmis saskaņā ar LES 28. pantu un 43. panta 2. punktu izveidotās *EUMP* Bosnijā un Hercegovinā vadītājs, lai, pārceļot citā amatā, aizpildītu amata vietu kādā šīs misijas reģionālajā birojā, ir saistīti ar Savienības operatīvu darbību, kura ir veikta un īstenota KĀDP ietvaros un kuras mērķis būtībā, kā tas izriet no Lēmuma 2009/906 2. panta pirmās daļas, ir palīdzēt Bosnijas un Hercegovinas tiesībaizsardzības iestādēm cīņā ar organizēto noziedzību un korupciju.
- 43 Tomēr šāds apstāklis ne vienmēr var izraisīt Savienības tiesas kompetences izslēgšanu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2014. gada 24. jūnijs, Parlaments/Padome, C-658/11, EU:C:2014:2025, 69.–74. punkts, un 2015. gada 12. novembris, *Elitaliana/Eulex Kosovo*, C-439/13 P, EU:C:2015:753, 43.–50. punkts).
- 44 Tādējādi šajā gadījumā ir jānorāda, kā Padome pati to norādīja tiesas sēdē Tiesā, ka Savienības tiesu kompetencē saskaņā ar LESD 270. pantu ir izskatīt visas prasības, ko ir iesnieguši Savienības darbinieki, kuri ir norīkoti uz *EUMP*. Laikposmā, kamēr pēdējie minētie ir norīkoti darbam *EUMP*, tiem joprojām tiek piemēroti Civildienesta noteikumi, un tādējādi uz viņiem attiecas Savienības tiesas kompetence saskaņā ar Civildienesta noteikumu 91. pantu.
- 45 Protams, no Lēmuma 2009/906 izriet, ka darbinieki, ko darbā *EUMP* Bosnijā un Hercegovinā ir norīkojušas dalībvalstis, un tie, kurus tajā ir norīkojušas Savienības iestādes, no vairākiem aspektiem raugoties, neatrodas līdzīgā vai pat vienādā situācijā.
- 46 Dalībvalstu norīkotie darbinieki saskaņā ar šī lēmuma 5. panta 4. punkta pirmo teikumu turpina darboties valsts iestāžu pilnīgā pakļautībā, savukārt Savienības iestāžu norīkotie darbinieki saskaņā ar šo tiesību normu turpina darboties Savienības iestāžu pakļautībā.
- 47 Tāpat arī no minētā lēmuma 6. panta 5. punkta izriet, ka disciplinārlietas, kas ir ierosinātas pret dalībvalstu norīkotajiem darbiniekiem, ietilpst valsts iestāžu kompetencē, bet šādas pašas lietas, ja tās ir ierosinātas pret Savienības iestāžu norīkotiem darbiniekiem, ietilpst Savienības iestāžu kompetencē.

- 48 Turklāt saskaņā ar šī paša lēmuma 7. panta 2. punktu dalībvalstīm ir jāsedz ar tās norīkotajiem darbiniekiem saistītās izmaksas, piemēram, ceļa izdevumi uz dislokācijas vietu un no tās, algas, medicīnas aprūpes izdevumi un atsevišķi pabalsti, savukārt Savienības iestādēm šīs pašas izmaksas ir jāsedz tad, ja tās ir saistītas ar to norīkotajiem darbiniekiem.
- 49 Turklāt saskaņā ar Lēmuma 2009/906 8. panta 2. punktu dalībvalstu iestāžu kompetencē ir izskatīt ikvienu sūdzību saistībā ar norikojumu, ja sūdzību iesniedz to norīkots personāla loceklis vai ja tā ir saistīta ar šādu personāla locekli, bet Savienības iestāžu kompetencē ir izskatīt šādu sūdzību gadījumā, ja to ir iesniedzis to norīkots darbinieks vai tā attiecas uz šādu darbinieku.
- 50 Līdz ar to ir jākonstatē, ka arī no šī lēmuma noteikumiem izriet, ka dalībvalstu norīkotiem darbiniekiem un Savienības iestāžu norīkotiem darbiniekiem ir piemērojami vieni un tie paši noteikumi par viņu pienākumu veikšanu “operācijas vietā”.
- 51 Saskaņā ar minētā lēmuma 5. panta 4. punkta otro teikumu valsts iestādes civilajam operācijas komandierim uztic operatīvu personāla, grupu un vienību kontroli, kas saskaņā ar šī panta 2. punktu stratēģiskā līmenī vada, kā arī kontrolē *EUMP* Bosnijā un Hercegovinā un šajā statusā dod norādes misijas vadītājam saskaņā ar minētā panta 3. punktu, kā arī šī paša lēmuma 9. panta 3. punktu.
- 52 Turklāt misijas vadītājs, kā tas izriet no Lēmuma 2009/906 6. panta 1.–3. punkta un 9. panta 5. punkta, kā atbildīgais par šo *EUPM* “operācijas vietā” pēc civilā operācijas komandiera norādījumiem īsteno minētās misijas vadību un kontroli, konkrēti, “nosūtītāju dalībvalstu” personāla, grupu un vienību vadību un kontroli, turklāt minētais misijas vadītājs ir atbildīgs par *EUMP* Bosnijā un Hercegovinā koordinācijas un vadības nodrošināšanu ikdienā, dodot visas norādes, kas ir vajadzīgas “visam” personālam, lai šī misija šajā vietā tiktu vadīta efektīvi.
- 53 Tāpat arī no šī lēmuma 7. panta 4. punkta izriet, ka “viss” minētās misijas personāls ievēro misijai īpaši izstrādātus, obligātus operatīvus drošības standartus un misijas drošības plānu, kas atbilst Savienības drošības politikai “konkrētajā vietā”.
- 54 Kaut arī lēmumiem, ko ir pieņēmušas šīs misijas kompetentās iestādes un kas attiecas uz to cilvēkresursu piešķiršanu, kurus uz šo misiju ir norīkojušas dalībvalstis un Savienības iestādes, lai veiktu darbības, kas tiek īstenotas operāciju vietā, piemīt operatīvs aspekts, kas ir saistīts ar KĀDP, tie pēc sava rakstura ir arī personāla locekļu pārvaldības akti, tāpat kā ikviens līdzīgs lēmums, kuru ir pieņēmušas Savienības iestādes, īstenojot savas kompetences.
- 55 Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka LES 24. panta 1. punkta otrās daļas pēdējā teikumā un LESD 275. panta pirmajā daļā Tiesas kompetencei paredzētā izņēmuma ierobežojuma piemērošanas joma būtu tik plaša, ka ar to tiktu izslēgta Savienības tiesas kompetence pārbaudīt personāla locekļu pārvaldības aktus, kas attiecas uz dalībvalstu norīkotiem darbiniekiem un kuru mērķis ir apmierināt minētās misijas vajadzības operācijas vietā, ja Savienības tiesas kompetencē katrā ziņā ir pārbaudīt šādus aktus tad, kad tie attiecas uz Savienības iestāžu norīkotiem personāla locekļiem (pēc analogijas skat. spriedumus, 2014. gada 24. jūnijs, Parlaments/Padome, C-658/11, EU:C:2014:2025, 73. punkts, un 2015. gada 12. novembris, *Elitaliana/Eulex Kosovo*, C-439/13 P, EU:C:2015:753, 49. punkts).
- 56 Šo interpretāciju apstiprina kompetence, kas Tiesai ir piešķirta, lai, pirmkārt, saskaņā ar Padomes 2015. gada 12. oktobra Lēmuma (KĀDP) 2015/1835, ar ko nosaka Eiropas Aizsardzības aģentūras statūtus, atrašanās vietu un darbības noteikumus (OV 2015, L 266, 55. lpp.), 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu un 6. punktu izskatītu prasības, kuras ir iesnieguši uz šo aģentūru valsts norīkoti eksperti, un, otrkārt, saskaņā ar Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2011. gada 23. marta Lēmuma 2012/C 12/04, ar ko izveido noteikumus, kurus piemēro valstu ekspertiem, kas norīkoti uz Eiropas Ārējās darbības dienestu (OV 2012, C 12, 8. lpp.), 42. panta 1. punktu izskatītu prasības, ko ir iesnieguši uz šo dienestu valstu norīkoti eksperti.

- 57 Jebkādas citādākas interpretācijas sekas būtu tādas, ka, ja viens un tas pats personāla locekļu pārvaldības akts, kas attiecas uz operācijām “konkrētajā vietā”, vienlaikus attiecas uz dalībvalstu norīkotiem darbiniekiem un Savienības iestāžu norīkotiem darbiniekiem, lēmums, kurš ir pieņemts attiecībā uz pirmajiem, var būt nesaderīgs ar lēmumu, ko ir pieņēmusi Savienības tiesa attiecībā uz otrajiem.
- 58 Tādējādi Vispārējās tiesas un – apelācijas sūdzības gadījumā – Tiesas kompetencē ir pārbaudīt šādus aktus. Šī kompetence attiecīgi saistībā ar minēto aktu likumības kontroli izriet no LESD 263. panta un saistībā ar strīdiem ārpuslīgumiskās atbildības jomā – no LESD 268. panta, kas aplūkots kopā ar LESD 340. panta otro daļu, ņemot vērā LES 19. panta 1. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu.
- 59 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka apstrīdētie lēmumi, ciktāl ar tiem ir veikta prasītājas atkārtota iecelšana amatā *EUMP* Bosnijā un Hercegovinā ietvaros, ir personāla locekļu pārvaldības akti, kuru mērķis ir pārcelt amatā misijas locekļus operāciju vietā, nevis, pretēji tam, ko Vispārējā tiesa būtībā atzina pārsūdzētā rīkojuma 45. un 46. punktā, akti, kuri ir saistīti ar jautājumiem par norīkošanu saskaņā ar Lēmuma 2009/906 8. panta 2. punktu. Tādējādi šie lēmumi, lai gan tie ir pieņemti KĀDP kontekstā, nav akti, kas ir paredzēti LES 24. panta 1. punkta otrajā daļā un LESD 275. panta pirmajā daļā. Līdz ar to tie ietilpst Savienības tiesas kompetencē saskaņā ar LES vispārējiem noteikumiem, kas ir minēti šī sprieduma iepriekšējā punktā.
- 60 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā rīkojuma 58. punktā atzīstot, ka tās kompetencē nav izskatīt prasību, ar kuru prasītāja pirmajā instancē lūdza atcelt šos lēmumus un piespriest izmaksāt zaudējumu atlīdzību.
- 61 Līdz ar to otrā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa ir jāapmierina.
- 62 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, pārsūdzētais rīkojums ir jāatceļ šī iemesla dēļ vien, nepārbaudot ne pirmo pamatu, ne otrā pamata otro daļu.

Par lietas nodošanu atpakaļ Vispārējai tiesai

- 63 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantam, ja apelācijas sūdzība ir pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Tā var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Vispārējā tiesā.
- 64 Šī sprieduma 39.–60. punktā pausto iemeslu dēļ iebildes par nepieņemamību, ko Padome un Komisija ir cēlušas Vispārējā tiesā, ciktāl tās attiecas uz pēdējās minētās kompetences neesamību izskatīt prasību, ir jānoraida kā nepamatotas.
- 65 Turklāt, ciktāl Komisija ar Vispārējā tiesā celto iebildi apstrīd prasības pieņemamību, ciktāl tā ir vērsta pret Komisiju, ir jākonstatē, ka, tā kā šī iestāde nav iesaistīta *EUMP* Bosnijā un Hercegovinā komandķēdē un apstrīdētie lēmumi neattiecas uz *EUMP* budžeta izpildi, kas saskaņā ar Lēmuma 2009/906 6. panta 4. punktu prasa noslēgt līgumu starp misijas vadītāju un Komisiju, šos lēmumus nevar attiecināt uz pēdējo minēto. Līdz ar to prasība ir jānoraida kā nepieņemama, ciktāl tā ir vērsta pret Komisiju.
- 66 Savukārt no Lēmuma 2009/906 10. panta 1. punkta izriet, ka *EUMP* Bosnijā un Hercegovinā vadītāju, kas pieņēma apstrīdētos lēmumus, iecel PDK, kura ir paredzēta LES 38. pantā, un ka saskaņā ar šī lēmuma 5. panta 3. punktu, kā arī 9. panta 3. un 5. punktu viņš ir pakļauts civilajam operācijas komandierim, ko saskaņā ar minētā lēmuma 5. panta 2. punktu un 9. panta 3. punktu pašu kontrolē PDK un kas ir pakļauts AP.

- 67 Pirmkārt, kā izriet no Lēmuma 2009/906 5. panta 2. punkta, 9. panta 2. punkta un 10. panta 1. punkta, PDK Padomes uzdevumā politiski kontrolē *EUMP* un nosaka tās stratēģisko virzību. Otrkārt, saskaņā ar šī lēmuma 5. panta 3. punktu civilais operācijas komandieris nodrošina Padomes un PDK lēmumu pienācīgu un efektīvu īstenošanu.
- 68 No tā izriet, ka apstrīdētie lēmumi ir attiecināmi uz Padomi un ka tādējādi prasība ir pieņemama tikai, ciktāl tā ir vērsta pret pēdējo minēto.
- 69 Runājot par to, vai apstrīdētajos lēmumos ir pieļauts pretiesiskums vai arī tie var būt pamats zaudējumu atlīdzībai, kas ir jāmaksā Savienībai, situācijā, kad Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, šajā ziņā ir jāizskata sarežģīti faktiski jautājumi, pamatojoties uz pierādījumiem, kurus Vispārējā tiesa nav pārbaudījusi un kuri nav tikuši apspriesti Tiesā.
- 70 Šādos apstākļos ir skaidrs, ka tiesvedības stadija neļauj šajā lietā taisīt galīgo spriedumu.
- 71 Līdz ar to šī lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā izskata prasību pēc būtības, ciktāl tā ir vērsta pret Padomi, un jāatliek lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospiež:

- 1) **Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 10. jūlija rīkojumu *H/Padome u.c.* (T-271/10, nav publicēts, EU:T:2014:702) atcelt;**
- 2) ***H* prasību noraidīt kā nepieņemamu, ciktāl tā ir vērsta pret Eiropas Komisiju un Eiropas Savienības Policijas misiju (*EUMP*) Bosnijā un Hercegovinā;**
- 3) **lietu nodot atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai prasības izskatīšanai pēc būtības, ciktāl tā ir vērsta pret Eiropas Savienības Padomi;**
- 4) **lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.**

[Paraksti]